

det er retfærdigt, at det ærede Medlem vil rette nogen Anke mod mig personlig i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) har udtalt Ønske om at faa en Erklæring af mig om Ordningen af et privatretligt Forhold, som han her har fremdraget. Jeg er meget nær ved at tro, at jeg, selv med den bedste Villie, ikke vil være i Stand til at opfylde dette Ønske. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har fremdraget Spørgsmaalet tidligere, og ikke har givet mig Aktstykkerne vedrørende denne Sag. Jeg har aldeles ikke hørt den omtale, før han forleden fremdrog den. Han udtalte selv, at det er et meget indviklet Spørgsmaal, som Juristerne ikke ere enige om, og saa dygtig Jurister er jeg ikke, at jeg efter at have hørt nogle Sætninger blive læst op af et Dokument kan afgøre paa staaende Fod en Sag, hvori der aabenbart er Stof nok for to Prokuratorer til at procedere i mange Aar. Det ærede Medlem nævnte selv en hel Række Tvivlsmaal: hvorledes der vil blive at forholde med Ejendomsskylden i det Tilfælde, at der opføres Bygninger paa de paagældende Ejendomme osv. osv., Tvivlsmaal, som i øvrigt vilde fremkomme ogsaa nu med Hensyn til Bygningsafgiften, saafremt der opføres bygningsafgiftspligtige Huse. Kort sagt, det er et indviklet privatretligt Forhold, her er Tale om. Det er er neppe muligt at træffe Lovbestemmelser, der kunne afværge Tvistemaal i saadanne Tilfælde. Heller ikke tror jeg, det skulde kunne anerkendes som Regel, at naar der opstaar Tvistemaal mellem Private, skal Løsningen være den, at Statskassen skal betale det, som er Stridens Genstand. Det vilde dog vist føre for vidt. Men jeg skal meget gerne undersøge Sagen nærmere, naar jeg faar forelagt de fornødne Dokumenter, og hvis det er muligt, skal jeg gerne medvirke til en Ordning. Dog er jeg noget i Tvivl om, at det vil lykkes inden dette Lovforslags 3die Behandling, idet jeg haaber, at 3die Behandling ikke skal lade vente alt for længe paa sig.

I Dag har det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) omtalt det af ham og to andre Medlemmer stillede Ændringsforslag Nr. 13, som vedrører Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang der skal kræves Ejendomsskyld af Ejendomme, som tilhøre Kommunerne. Jeg fremhævede forleden Dag, at naar offentlige Parker, Haver og Sports- og Legepladser ikke skulle inddrages under Forpligtelsen til at svare Ejendomsskyld — og jeg anser det for

uforsvarligt at gøre noget Forsøg i saa Henseende — saa bør man heller ikke stille et saadant Krav med Hensyn til kommunale Arealer, der foreløbig henligge ubenyttede. Thi det vilde blive meget vanskeligt at trække Grænsen mellem, hvad der i saa Fald skulde henregnes til fritagne og hvad til ikke fritagne Arealer. Dertil siger det ærede Medlem i Dag, at noget saadant, som at Kommunen skulde falde paa foreløbig at udlægge til Sports- og Legepladser saadanne Arealer, som ere bestemte til Bebyggelse, synes han er en ganske snurrig Ide, og han tænker, at Kommunerne ikke vilde finde paa noget saadant, hvis jeg ikke havde givet Anvisning derpaa. Jo, det ærede Medlem maa være overbevist om, at Kommunalbestyrelserne ere langt mere drevene end jeg; de hitte paa endnu værre Ting end dette. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem vil kunne trække en holdbar Grænse. Det synes da ogsaa, at det ærede Medlem nu mener, at man bør gaa den Vej, at Sports- og Legepladser skulle beskattes. Det vil med andre Ord sige, at Fællede, Lystanlæg o. s. v. skulle saa at sige umuliggøres. Anlægget om Hesten paa Kongens Nytorv maatte der da ogsaa svares Ejendomsskyld af, og hvor mange Tusinder de Kvadratalen Jord var værd, naar man tænkte sig dem solgt til Byggegrunde, er en Tanke, jeg svimler ved. Jeg tror, at det Forslag, det ærede Medlem har stillet, i Hovedsagen er rigtigt, og det rigtige der falder sammen med den Tanke, som er udtrykt i Udvalgets Ændringsforslag Nr. 3. Om dette sidste Forslag maa jeg tilføje dette, at det ærede Medlem misforstaar det, naar han antager, at der under Ordene „Landbrug, Havebrug og Skovdrift“ skulde være indbefattet Lystskove og Lysthaver. Det er ikke Meningen. En Lystskov kan ikke betegnes som en Ejendom, der anvendes til „Skovdrift“. Jeg gaar ud fra, at dette Udtryk netop er valgt for at forebygge, at der derunder skulde kunne menes at være indbefattet Lystskove, og hvis der kan være Tale om nogen Misforstaaelse i saa Henseende, vil jeg ikke kunne give det min Tilslutning. Paa samme Maade, naar der staar „Havebrug“, kan der herunder ikke være indbefattet Lysthaver, f. Eks. en Spadserehave som Kongens Have — den tilhører jo for øvrigt Staten. Jeg tror som sagt ikke, at disse Udtryk med Rette kunne give Anledning til Misforstaaelse. Skulde det være Tilfældet, maa jeg forbeholde mig at stille Ændringsforslag om en anden Re-